

Жоел кітабы және Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі - Сегізінші бөлім

Jeff Pippenger

2025-12-09

Сегіз саны

Ол білімді кімге үйретпек? Ілімді кімге ұқтырмақ? Сүттен айырылғандарға, емшектен шығарылғандарға.

Өйткені өсиетке өсиет, өсиетке өсиет; жолға жол, жолға жол; мұнда аздап, онда аздап болуы тиіс. Себебі Ол осы халыққа кекеш еріндермен және өзге тілмен сөйлейтін болады. Ол оларға: «Шаршағанға тыныштық табуға мүмкіндік беретін тынығу — осы; және бұл — сергіту», — деді; бірақ олар тындағысы келмеді.

Бірақ Жаратқан Иенің сөзі оларға өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап болды; олар барып, шалқасынан құлап, быт-шыт болып, торға түсіп, тұтқындалуы үшін.

Сондықтан, Иерусалимде отырған осы халыққа билік жүргізетін, келемеждеуші адамдар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Өйткені сендер: «Біз өліммен келісім жасадық, әрі о дүниемен уағдаластық; тасқындаған апат өтіп кетсе де, бізге жетпейді; себебі біз өтірікті панамыз еттік, жалғандықтың астына жасырындық», — дедіңдер. Сондықтан Тәңір Ие былай дейді: «Міне, Мен Сионға іргетас үшін бір тас, сыналған тас, қымбат бағалы бұрыштық тас, берік негіз қалап жатырмын; сенуші асықпайды. Сондай-ақ үкімді өлшеуіш жіпке, ал әділдікті тіктеуішке саламын; бұршақ өтіріктің панасын сыпырып кетеді, сулар жасырынатын орынды басып қалады. Сонда өліммен жасаған келісімдерің жойылады, о дүниемен жасаған уағдаластықтарың тұрмайды; тасқындаған апат өткен кезде, сендер соның табанына тапталасыңдар». Ишая 28:9–18.

Иерусалимді билеп тұрған мысқылшыл адамдар — Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуінің жетекшілері; оларды Ишая бұған дейін бірнеше аятта «Ефремнің маскүнемдері» және «тәкаппарлықтың тәжі» деп атап көрсеткен. Елуінші күн мейрамында Петір бұл хабар мас адамдар арқылы жарияланып жатыр деп мәлімдегендерге жауап берді. Кейінгі жаңбыр кезеңі шынайы және жалған кейінгі жаңбыр хабары туралы. Жаратқан Иеден келген хабар әрдайым екі түрлі табынушылар тобын туындатады, ал осы екі топтың екеуі де шарап ішеді. Қасиеттелген хабар, немесе қасиеттелген шарап — Жоел кітабында адал емес адамдардың аузынан кесіліп тасталатын нәрсе.

Оянындар, маскүнемдер, жыландар; әрі ұлындар, шарап ішушілердің бәрі, жаңа шарап үшін; өйткені ол аузыңнан кесіліп тасталды. Жоел 1:5.

Жоел кітабының бірінші тарауында жүзімдіктің зұлым бағбандары, яғни Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуін бейнелейтіндер, «жаңа шараптың» олардың аузынан «кесіліп тасталуына» байланысты айыпталып, сотталады. Құдай зұлым, мас бағбандардан

«астық және сусын тартулары» арқылы бейнеленген кеш жаңбырдағы Құдай Рухының төгілуін кесіп тастады немесе ұстап қалды.

Тарту құрбандығы мен құйылыс құрбандығы Жаратқан Иенің үйінен тоқтатылды; Жаратқан Иенің қызметшілері — діни қызметкерлер — аза тұтуда. Егістік қаңырап бос қалды, жер қайғыруда; өйткені астық құрып кетті; жаңа шарап сарқылды, май солды. Ұялындар, ей, диқаншылар; ұлындар, ей, жүзім өсірушілер, бидай мен арпа үшін; өйткені егістік өнімі құрып кетті. Жүзім сабағы қурады, інжір ағашы солды; анар ағашы, құрма ағашы да, алма ағашы да, тіпті егістіктің барлық ағаштары қурап қалды; өйткені адам ұлдарынан қуаныш солып кетті. Белдерінді буып, жоқтаңдар, ей, діни қызметкерлер; ұлындар, ей, құрбандық үстелінің қызметшілері; келіндер, түні бойы азалы киіммен жатыңдар, Құдайымның қызметшілері; өйткені тарту құрбандығы мен құйылыс құрбандығы Құдайларыңның үйінен тоқтатылды. Оразаны қасиетті етіп белгілеп, салтанатты жиын шақырыңдар, ақсақалдар мен осы жердің барлық тұрғындарын Жаратқан Ие Құдайларыңның үйіне жинап, Жаратқан Иеге жалбарыныңдар: Қасірет сол күнге! Өйткені Жаратқан Иенің күні жақын, ол Құдіреттіден келетін ойран сияқты келеді. Азық-түлік көз алдымызда кесіліп тасталған жоқ па? Иә, Құдайымыздың үйінен қуаныш пен шаттық та ғайып болған жоқ па? Жоел 1:9–16.

Ишаяның «Ефремнің маскүнемдері» Жоел кітабында «оянатын» кезде, олардың оянатын жағдайы — «жаңа шараппен» бейнеленген соңғы жаңбыр туралы хабар. Ол Құдайдың таңдап алған келісім халқынан тежеліп қалған. Үзіндідегі «астық» — дән атаулының жалпы атауы, ал Құдай Сөзі — Көктен түскен Нан, әрі осы үзіндіде ол «заңға ұшыраған».

«Жаңа шарап» — 9/11-де келген қазіргі ақиқат хабары. «Жаңа шарап қурап қалды» және «кесіліп тасталды», өйткені «жаңа шарапты» тек Еремияның «ескі» жолдарына қайта оралып жатқандар ғана таниды, себебі «жаңа» хабар әрдайым «ескі» хабармен үйлесімде болады. «Қурап қалды» деп аударылған сөз еврей тілінде «ұялу» дегенді білдіреді.

«Ұялғандар» — Жоел мен пайғамбарлардың негізгі тақырыптарының бірі. Ефремнің маскүнемдері өздерінің қолдан жасалған кеш жауын туралы хабарынан ұялады; бұл хабар жиі «тыныштық пен қауіпсіздік» туралы хабар деп аталады. Астық, жаңа шарап және май деген үш рәміз кеш жауын туралы хабарды білдіреді. Кеш жауын сондай-ақ Киелі Рухтың төгілуі ретінде де бейнеленеді.

Киелі Рухтың ісі — күнә, әділдік және сот туралы әшкерелеу, әрі дәл сол ретпен. Құдай Сөзі күнә туралы әшкерелейді және “астықпен” бейнеленеді. “Жаңа шарапқа” ие болу — “жаңбырмен”, сондай-ақ “шараппен” бейнеленетін Киелі Рухқа ие болғандарды айқындайды, өйткені “жаңбыр” да, “шарап” та хабар не ілім ретінде оңай дәлелденеді.

Соған қарамастан, Мен сендерге шындықты айтып тұрмын: Менің кеткенім сендер үшін пайдалы; өйткені егер Мен кетпесем, Жұбатушы сендерге келмейді; ал егер кетсем, Оны сендерге жіберемін. Ал Ол келгенде, дүниені күнә, әділдік және үкім туралы әшкерелейді: күнә туралы — өйткені олар Маған сенбейді; әділдік туралы — өйткені Мен Әкеме барамын, және сендер Мені енді көрмейсіңдер; үкім туралы — өйткені осы

дүниенің әміршісі сотталған. Сендерге айтарым әлі көп, бірақ қазір соны көтере алмайсыңдар. Алайда Ол, шындық Рухы, келгенде, сендерді бүкіл шындыққа бастап алып барады; өйткені Ол Өздігінен сөйлемейді, бірақ не естісе, соны айтады; әрі келер нәрселерді сендерге білдіреді. Жохан 16:7–13.

Жоелдегі «астық» — «күнә» үшін әшкерелейтін Құдай Сөзі. «Әділдік» — «жаңа» (қазіргі ақиқат) «шарап» (хабар) ретінде бейнеленген қазіргі ақиқат хабары арқылы өздерінің адамдық болмысын құдайлықпен байланыстырғандарда көрініс табады. «Май» — «соттың» белгісі, өйткені «сот» сотталушыларда «майдың» бар-жоғына негізделеді. Жоелдің астығы, жаңа шарабы мен майы — күнә, әділдік және сот туралы әшкерелеу. Қасиетті Рухтың кейінгі жаңбырдың төгілуіне байланысты атқаратын ісінің барлық құрамдас бөліктері, Жоел оларды «Ояныңдар!» деп бұйыратын 11 қыркүйектен бастап, Лаодикеялық адвентизмді сынауға тиіс ақиқаттарды құрайды.

Кейінгі жаңбыр туралы хабардың үш нышаны Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштенің хабарларына сәйкес келеді, ал «егіншілер» «ұялуға» және «жүзімшілер» «зар еңіреуге» тиіс. Жоел кітабында Құдай халқы ешқашан ұятқа қалмауға тиіс.

Сонда сендер Менің Исраилдің ортасында екенімді, Менің Жаратқан Ие, сендердің Құдайларың екенімді, әрі Менен өзгенің жоқ екенін білетін боласыңдар; және Менің халқым ешқашан ұятқа қалмайды. Жоел 2:27.

Диқаншылар мен жүзімшілер өздеріне бағып-күтуге берілген жүзімдікте өмірді тудыруға дәрменсіз жалған кейінгі жаңбыр хабарын ұсынып отырғандықтан, ұялып, зар еңірейді. Адвентизм өз пайғамбар әйелінен олардың кейінгі жаңбыр тәжірибесін жүзеге асыруға шақырылғанын біледі, бірақ егістіктің жемістері қурап қалған. Олар әсіресе «бидай үшін және арпа үшін» ұялып, жылайды. Мәсіхтің қайта тірілген күні ұсынылған «арпа» тұңғыш өнім тартуы Елуінші күн мезгілін бастады, ал ол Елуінші күндегі «бидай» тұңғыш өнім тартуымен аяқталды. Ефремнің маскүнемдері ұялады, өйткені олар кейінгі жаңбыр жауып тұрған кезде 11 қыркүйектен жексенбілік заңға дейін қайталанатын Елуінші күн мезгілінің қате жағында тұр.

«Көптеген адамдар бұрынғы жаңбырды едәуір дәрежеде қабылдай алмай қалды. Олар Құдай өздері үшін осылайша қарастырған игіліктердің бәріне ие болған жоқ. Олар бұл кемшілік кейінгі жаңбыр арқылы толтырылады деп күтеді. Ізгі рақымның ең мол abundance-і төгілген кезде, олар жүректерін оны қабылдауға ашпақ ниетте. Олар аса қорқынышты қателік жасап отыр. Құдай Өз нұры мен білімін беру арқылы адам жүрегінде бастаған ісі үздіксіз алға басып отыруға тиіс. Әрбір адам өз қажеттілігін өзі ұғынуға тиіс. Жүрек әрбір арамдықтан арылып, Рухтың қоныстануы үшін тазартылуға тиіс. Алғашқы шәкірттер Елуінші күн мейрамында Киелі Рухтың төгілуіне күнәларын мойындау және тастау арқылы, жалынды дұға арқылы және өздерін Құдайға бағыштау арқылы дайындалды. Дәл сол жұмыс қазір де, тек әлдеқайда кеңірек дәрежеде, атқарылуға тиіс. Сол кезде адамдық қызметкерге жарылқауды сұрап, Иеміздің өзіне қатысты істі кемеліне жеткізуін күту ғана қажет болды. Істі бастаған — Құдай, және Ол Өз ісін аяқтап, адамды Иса Мәсіхте кемел етеді. Бірақ бұрынғы жаңбыр бейнелейтін

рақымға немқұрайлылық болмауға тиіс. Тек өздеріне берілген нұрға сай өмір сүріп жүргендер ғана көбірек нұр алады. Егер біз белсенді мәсіхшілік ізгіліктерін күн сайын іс жүзінде көрсетуде ілгерілемесек, онда кейінгі жаңбырдағы Киелі Рухтың көріністерін тани алмаймыз. Ол біздің айналамыздағы жүректерге төгіліп жатуы мүмкін, бірақ біз оны не аңғармаймыз, не қабылдамаймыз». Testimonies to Ministers, 506, 507.

Уайт қарындас «Елуінші күн мезгілі» деп атайтын желі аясында «алдыңғы жаңбыр» — Мәсіх қайта тірілгеннен кейін көктегі жиналысынан түсіп келіп, шәкірттерге тыныс үрлеген сәт болды. Осы контекстегі «соңғы жаңбыр» — Елуінші күннің өзі болды. Елуінші күн мезгілінің альфасында шәкірттердің үстіне бірнеше тамшыдай ғана үрленді, ал омегасында сол тыныс дарыған шәкірттер бүкіл әлемге от тілдерімен сөйлеп тұрды. Киелі Рухтың басталу мен аяқталудағы көрінісі. Бастапқыда Құдайлықтың хабар арқылы адамзатқа Киелі Рухты жеткізуі; ал соңында тілдермен (адамзат) және отпен (Құдайлық) бейнеленгендей, Құдайлық пен адамзаттың бірігіп, хабар арқылы адамзатқа Киелі Рухты жеткізуі. Бастапқыдағы арпаның алғашқы жеміс тартуы Мәсіхтің қайта тірілуіне сәйкес келеді, ал Елуінші күндегі бидайдың екі наны түріндегі алғашқы жеміс тартуы Елуінші күнге сәйкес келеді.

Сол екі бөлке — күнәнің нышаны болып табылатын ашытқы кірген жалғыз тарту. Бөлкелер пісірілген еді, осының өзі күнәнің жойылуын білдірді; бірақ сонымен қатар жүз қырық төрт мыңды бейнелеген сол екі бұлғақты бөлкенің Малахи кітабының үшінші тарауындағы Келісімнің Хабаршысы тарапынан сол күнәларынан тазартылған, бұрын күнәкар болған ерлер мен әйелдер екенін айғақтайтын шындықты да сақтап тұрды. Осылайша, Елуінші күн мезгілінің альфасы Көктен түскен Нанның Өз шәкірттеріне тәлім беруін бейнелесе, сол мезгілдің омегасында сол шәкірттердің өздері көкке көтерілген екі бөлке нан ретінде нышандалды. Сондықтан от тілдерінің құдайлық пен адамдықты білдіретін нышаны мен шәкірттердің хабарды дүниеге алып баруын бейнелеген бұлғақты тартудың жоғары көтерілуі біріге келіп, жүз қырық төрт мыңның Иса Мәсіхті кемел түрде бейнелейтін тарту ретінде жоғары көтерілуге тиіс екенін айқындайды; ал Иса Мәсіх құдайлық пен адамдықтың біріккен күйі күнә жасамайтынын бейнелейді.

«Алғашқы жаңбырды» қабылдамай, сонымен бірге «Құдай» «алғашқы жаңбырмен» бірге «берген» «барлық игіліктердің» «жетіспейтіні» «кейінгі жаңбыр арқылы толықтырылады» деп үміттену — «сұмдық қателік». Алғашқы жаңбыр — Ермияның 9/11-де жүруге тиіс жол ретінде айқындалған «ежелгі соқпақтары». Бұл — «сұмдық қателік», әрі адамдарды өздерінде жартас үстіне құрылған кейінгі жаңбыр туралы хабар бар деп ойлауға жетелейтін күшті адасу; бірақ ақырында олардың хабары құм үстіне құрылғаны анықталады.

Петір кейінгі жаңбыр кезеңіндегі жүз қырық төрт мыңды бейнелеп көрсеткен өз сөзінде кімдердің мас болғанын және кімдердің мас болмағанын тікелей түсіндіруден ұялған жоқ. Барлық пайғамбарлар соңғы күндер туралы айтады, ал Жоел “Ефремнің маскүнемдерінің” оянып, кейінгі жаңбырдың құдіреті астында үшінші періштенің қатты даусын жариялайтын халық болу артықшылығының мәңгілікке тартып алынғаны жөніндегі айқын дәлелмен бетпе-бет келіп тұрғанын айқындайды. Жүз қырық төрт мың кейінгі жаңбыр кезеңінде

9/11-ден жексенбілік заңға дейін қалыптастырылып, мөрленеді. Олар — Тоқты қайда барса, соңынан еріп жүретіндер.

Елуінші күн мейрамындағы Петір Жоел кітабына негіздейтін соңғы жаңбыр туралы хабарды жариялайтын адамдарды бейнелейді. Бүкіл өз тарихы бойы Елуінші күн мейрамын сақтауға жауапкершілік берілген яһудилерге Петір барлық бұрынғы Елуінші күн мейрамдары алдын ала нұсқаған сол Елуінші күннің енді орындалып жатқанын хабарлады. Ефремнің маскүнемдері іспетті яһудилер Бабылдың шарабына соншалық мас болғандықтан, Жоел кітабының аясында соңғы жаңбыр туралы хабарды жеткізіп тұрған Петір мен он бір елшіні мас деп айыптады. Жоел кітабының бірінші тарауының бесінші аятында Ефремнің маскүнемдері «ояну» кезінде, олар екі топ қалыптасатын соңғы жаңбырдың сыналу үдерісімен бетпе-бет келеді. Осы сыналу үдерісінде бір топ соңғы жаңбыр туралы хабарды таниды, ал екінші топ оны танымайды.

«Біз соңғы жаңбырды күтіп отырмауымыз керек. Ол бізге түсіп жатқан рақымның шықтары мен нөсерлерін танып, қабылдайтындардың бәріне келеді. Біз нұрдың сынықтарын жинап алған кезде, біз Өзіміздің Оған сенуімізді қалайтын Құдайдың айнымас мейірімдерін қадірлеген кезде, әрбір уәде орындалады. “Өйткені жер өз бүршігін шығарғандай, және бақ өзіне егілгендерді өсіріп шығарғандай, Жаратушы Ие де барлық халықтардың алдында әділдік пен мадақты өсіріп шығарады”. Ишая 61:11. Бүкіл жер Құдайдың ұлылығына толуға тиіс.» Жетінші күн адвентистерінің Киелі кітап түсіндірмесі, 7-том, 984.

«Тану» дегеніміз — «білімді еске түсіру немесе қайта қалпына келтіру» дегенді білдіреді, өйткені соңғы жаңбырдың хабары соңғы жаңбыр тарихын бейнелейтін өткен қасиетті тарихтар арқылы танылады. Елуінші күн мейрамындағы Петірдің тарихы Жоел баяндап берген тарихи құрылымның аясында орналастырылған еді. Жоелдің көрінісі мен Петірдегі орындалуы бірге 1844 жылғы Түн ортасындағы айқай тарихына екі куәлік береді. Сол үш куәлік (және басқалары) соңғы жаңбырдың тарихының, жағдайының және хабарының бейнелері ретінде «танылуға» тиіс.

Мәсіх көкке көтеріліп, содан кейін қайта оралған соң, шәкірттерінің үстіне дем берген кезде, бұл Елуінші күндегі ұлы төгілудің алдындағы «бірнеше тамшы» іспетті болды. Басында да, соңында да Киелі Рухтың төгілуінің көрінісі болды. Мәсіхтен Оның шәкірттеріне түскен сол бірнеше тамшы — омегамен және шәкірттерден дүниеге хабардың төгілуімен аяқталатын Елуінші күн маусымының альфасы. Альфа арпаның алғашқы өнім тартуымен белгіленеді және бидайдың алғашқы өнім тартуымен аяқталады. Кейінгі жаңбырдың басталуы 11 қыркүйекте Нью-Йорк қаласының алып ғимараттарының құлатылуымен белгіленді. Бұл жексенбілік заңға алып баратын тарихтың басталуын білдіреді. 11 қыркүйек арпаның алғашқы өнім тартуымен, ал жексенбілік заң бидайдың алғашқы өнім тартуымен бейнеленеді.

Ефремнің маскүнемдері өз патшалықтарының өздерінен алынып, лайықты жеміс әкелетін бір халыққа берілетіні шындыққа оянады. Жоел маскүнемдердің мойынсұнбаушылығын, «ас тартуы» мен «сусын тартуының» Жаратқан Иенің үйінен тоқтатылғанын және «жаңа

шараптың» олардың ауыздарынан үзілгенін көрсету арқылы алға тартады. Еврей тілінде «жаңа шарап» — жаңадан сығылған шырын, ал бесінші аяттағы маскүнемдер ішетін «шарап» — ашытылған шырын. Бұл — ілімді бейнелейтін шараптың екі түрі, ал Жоелдің мәнмәтінінде бұл ілім — соңғы жаңбыр хабары. Ефремнің маскүнемдері ашытылған шырын ішіп келді, сондықтан олар «жаңа», жаңадан сығылған шырыннан «үзіліп қалған». Шараптың екі түрі соңғы жаңбыр туралы екі хабарды бейнелейді, ал маскүнемдер таза хабардан «кесіліп тасталған». «Кесіліп тасталды» деп аударылған еврей сөзі жануарларды бөліп кесіп, олардың бөліктерінің арасымен жүріп өтетін ежелгі келісім рәсіміне негізделген. «Кесіліп тасталу» — Құдайдың келісім халқы ретінде қабылданбай, кері қағылу деген сөз.

Жоел кітабы ақырғы күндердегі Құдай халқын айқындайды: олар 1798 жылы Даниял кітабының мөрі ашылуының салдарынан пайда болған миллериттерден басталып, 1989 жылы Даниял кітабының мөрі ашылуының салдарынан пайда болған жүз қырық төрт мыңмен аяқталады. Бастапқыда Киелі Рухтың төгілуі Экзетердегі лагерьлік жиналыстан 1844 жылғы 22 қазандағы түңілуге дейінгі уақыт кезеңімен бейнеленді. Сол тарих Матайдың жиырма бесінші тарауындағы он қыз туралы астарлы әңгімені орындады; ол астарлы әңгіме жүз қырық төрт мыңның тарихында әрбір әрпіне дейін қайта қайталанады.

«Матай 25-тағы он қыз туралы астарлы әңгіме де Адвентист халқының тәжірибесін бейнелейді.» Ұлы тартыс, 393.

«Мені он қыз туралы астарлы әңгімеге жиі сілтеме жасалады: олардың бесеуі дана, ал бесеуі ақылсыз еді. Бұл астарлы әңгіме әрбір әрпіне дейін орындалды және орындалады, өйткені оның дәл осы уақытқа арналған ерекше қолданылуы бар; әрі ол үшінші періштенің хабарындай болып, орындалды және уақыттың ақырына дейін осы шақтағы ақиқат болып қала береді». Review and Herald, August 19, 1890.

«Зұлымдықтың, алдаудың және адасудың ішінде, өлімнің нақ көлеңкесінде жатқан бір дүние бар, — ұйқыда, ұйқыда. Оларды ояту үшін жан азабын шегіп жүргендер кімдер? Оларға қандай дауыс жетпек? Менің ойым болашаққа ауысады: сол кезде: “Міне, Күйеу жігіт келе жатыр; Оны қарсы алуға шығыңдар”, — деген белгі беріледі. Бірақ кейбіреулер шамдарын толықтыру үшін май алуды кешіктірген болады, сондықтан тым кеш қалып, маймен бейнеленетін мінездің басқаға берілмейтінін түсінеді. Сол май — Мәсіхтің әділдігі. Ол мінезді білдіреді, ал мінез басқаға берілмейді. Ешбір адам оны басқа біреу үшін ала алмайды. Әркім күнәнің әр дағынан тазартылған мінезді өзі иеленуі тиіс». Bible Echo, May 4, 1896.

«Зұлымдықта жатқан» «дүниені ояту үшін жан азабын шегіп жатқандар» кімдер? Бұл сұраққа Жоел жауап береді:

Сонда былай болады: Жаратқан Иенің атын шақырған әркім құтқарылады; өйткені Жаратқан Ие айтқандай, Сион тауында және Иерусалимде құтқарылу болады, сондай-ақ Жаратқан Ие шақырған қалдықтың арасында да. Жоел 2:32.

Бұл мәселелерді келесі мақалада жалғастырамыз.

Қайта тірілу күнінің түстен кейінгі соңғы мезгілінде шәкірттердің екеуі Иерусалимнен сегіз миль қашықтықтағы шағын Еммаус қаласына бара жатты. Бұл шәкірттер Мәсіхтің қызметінде көзге түскен орын алмаған еді, бірақ Олар Оған шын жүректен сенетін. Олар Құтқарылу мейрамын сақтау үшін қалаға келген болатын, және жуырда болып өткен оқиғалар оларды қатты абыржытқан еді. Олар таңертең Мәсіхтің денесінің қабірден алынғаны туралы хабарды, сондай-ақ періштелерді көріп, Исамен кездескен әйелдердің хабарын да естіген еді. Енді олар ой жүгіртіп, дұға ету үшін өз үйлеріне қайтып бара жатты. Қайғыға батып, олар кешкі серуен жолын сот пен айқышқа шегелену көріністерін өзара талқылай отырып жалғастырды. Бұрын-соңды олар мұншалықты толық күйзеліске түскен емес еді. Үмітсіз әрі сенімсіз күйде олар айқыштың көлеңкесінде келе жатты.

Олар жолда көп ұзамаған еді, бір бөгде адам оларға қосылды; бірақ олар өздерінің мұңы мен түңілісіне соншалық беріліп кеткендіктен, оны мұқият аңғармады. Олар әңгімелерін жалғастырып, жүректеріндегі ойларды білдіріп отырды. Олар Мәсіхтің берген тәлімдері туралы пайымдап келе жатты, бірақ сол тәлімдерді түсінуге шамалары келмейтіндей көрінді. Болған оқиғалар жайында сөйлесіп келе жатқанда, Иса оларды жұбатуды қалады. Ол олардың қайғысын көрді; Ол олардың ойларына: Осыншалық қорлыққа Өзін қасақана ұшыратқан Осы Адам шынымен Мәсіх бола ала ма? — деген күмәнді ойды әкелген өзара қайшы, абыржытарлық түсініктерді ұқты. Олардың қайғысын тежеу мүмкін болмады, сөйтіп олар жылады. Иса олардың жүректері сүйіспеншілікпен Оған байланып қалғанын білді, әрі олардың көз жастарын сүртіп, оларды қуаныш пен шаттыққа толтырғысы келді. Бірақ әуелі Ол оларға ешқашан ұмытпайтын тәлімдер беруі тиіс еді.

«Ол оларға: “Жолда келе жатып, өзара не жайында сөйлесіп, неге мұңайып тұрсындар?” — деді. Сонда олардың бірі, есімі Клеопас, Оған жауап беріп: “Иерусалимде жалғыз-ақ келісек сен бе, осы күндері онда болған оқиғаларды білмейсің бе?” — деді. Олар Оған өз Ұстазына қатысты көңілдері қалғанын айтып берді; Ол “Құдайдың алдында да, бүкіл халықтың алдында да ісі мен сөзі күшті пайғамбар еді”; бірақ, олардың айтуынша, “бас діни қызметкерлеріміз бен әміршілеріміз Оны өлімге кесуге тапсырып, айқышқа шегелеп тастады”. Көңілдері қаяуға толып, еріндері діріл қағып, олар тағы былай деді: “Ал біз болса, Израилді азат ететін — Сол деп үміттенген едік; әрі мұның үстіне, осы оқиғалар болғанына бүгін үшінші күн”.»

«Шәкірттердің Мәсіхтің сөздерін есінде сақтамағаны және жүзеге асқан оқиғаларды Оның алдын ала айтқанын ұқпағаны қандай ғажап! Олар Оның ашып айтқанының соңғы бөлігі де алғашқы бөлігі сияқты дәл солай орындалатынын, үшінші күні қайта тірілетінін түсінбеді. Дәл осыны олар естерінде сақтауға тиіс еді. Ал діни қызметкерлер мен басшылар мұны ұмытқан жоқ. “Дайындық күнінен кейінгі күні бас діни қызметкерлер мен парызшылдар Пилатқа жиналып келіп: Тақсыр, біз әлгі алдаушының тірі кезінде: Үш күннен кейін қайта тірілемін, — дегенін есімізге алдық”, — деді». Матай 27:62, 63. Бірақ шәкірттер бұл сөздерді есінде сақтамады.

«Сонда Ол оларға былай деді: “Ей, ақылсыздар, әрі пайғамбарлардың айтқандарының бәріне сенуге жүректері шабан жандар! Мәсіхтің осы азаптарды тартып, содан кейін Өзінің ұлылығына кіруі қажет емес пе еді?”» Шәкірттер бұл бейтаныс жанның кім екеніне таңғалды: Ол олардың жандарының ең түкпіріне дейін бойлап өтіп, осыншалықты шынайылықпен, нәзіктікпен және жанашырлықпен, әрі мұншалық үмітке толы түрде сөйлеген еді. Мәсіх ұсталып берілгеннен бері олар алғаш рет үміт сезіне бастады. Олар серіктеріне қайта-қайта ынтамен қарап, Оның сөздері дәл Мәсіх айтатын сөздердей екенін ойлады. Оларды таңданыс билеп, жүректері қуанышты үміттен дүрсілдей бастады.

“Киелі кітап тарихының дәл Әліпби басы іспетті Мұсадан бастап, Мәсіх бүкіл Жазбалардағы Өзіне қатысты жайттардың бәрін түсіндіріп берді. Егер Ол әуелі Өзін оларға танытқан болса, олардың жүректері қанағат табар еді. Қуаныштарының толықтығында олар бұдан артық ешнәрсені аңсамас еді. Бірақ олардың Ескі Өсиеттегі бейнелер мен пайғамбарлықтардың Ол туралы куәлігін түсінуі қажет болды. Олардың сенімі осыған негізделуге тиіс еді. Мәсіх оларды иландыру үшін ешқандай керемет жасаған жоқ, қайта Оның ең алғашқы ісі — Жазбаларды түсіндіру болды. Олар Оның өлімін барлық үміттерінің күйреуі деп қарастырған еді. Енді Ол пайғамбарлар арқылы мұның олардың сенімі үшін дәл ең қуатты айғақ екенін көрсетті.”

Осы шәкірттерге тәлім бере отырып, Иса Өзінің миссиясына куәлік ететін Ескі Өсиеттің маңызын көрсетті. Қазір Мәсіхке сенетінмін деп мойындайтындардың көбі Ескі Өсиетті енді ешбір пайдасы жоқ деп, оны теріске шығарады. Бірақ бұл Мәсіхтің ілімі емес. Ол оны соншалық жоғары бағалағандықтан, бір жолы былай деген: «Егер олар Мұса мен пайғамбарларды тыңдамаса, өлілердің біреуі қайта тіріліп келсе де, иланбайды». Лұқа 16:31.

«Адамның күндерінен бастап уақыттың соңғы көріністеріне дейін патриархтар мен пайғамбарлар арқылы сөйлейтін — Мәсіхтің даусы. Құтқарушы Ескі өсиетте Жаңа өсиеттегідей айқын ашылады. Мәсіхтің өмірі мен Жаңа өсиеттің ілімдерін айқындықпен әрі сұлулықпен көрсететін — пайғамбарлық өткен шақтан түскен нұр. Мәсіхтің кереметтері — Оның құдайлығына дәлел; бірақ Оның дүниенің Құтқарушысы екендігінің бұдан да күштірек дәлелі Ескі өсиеттегі пайғамбарлықтарды Жаңа өсиеттегі тарихпен салыстырудан табылады.»

«Пайғамбарлыққа сүйене отырып, Мәсіх Өз шәкірттеріне Өзінің адам табиғатында қандай болуға тиіс екені жөнінде дұрыс түсінік берді. Олардың адамдардың қалауына сай тағына отырып, патшалық билікті қабылдауға тиіс Мәсіх туралы күткені оларды жаңылыстырған еді. Бұл Оның ең жоғары дәрежеден иеленуге болатын ең төменгі орынға дейін төмендеуін дұрыс ұғынуға кедергі келтірер еді. Мәсіх Өз шәкірттерінің түсініктері әрбір қыры бойынша таза да шынайы болғанын қалады. Олар Өзінің үлесіне тиген азап тостағаны туралы мүмкін болғанынша түсінуге тиіс еді. Ол оларға өздері әзірше ұғына алмайтын үрейлі тартыстың дүниенің іргесі қаланбай тұрып жасалған келісімнің орындалуы екенін көрсетті. Мәсіх өлуге тиіс еді, қалай болса, заңды бұзушының әрқайсысы да, егер күнәда қала берсе, өлуге тиіс. Мұның бәрі болуы керек

еді, бірақ ол жеңіліспен емес, даңқты, мәңгілік жеңіспен аяқталуға тиіс еді. Иса оларға дүниені күнәдан құтқару үшін бар күш-жігер жұмсалуды тиіс екенін айтты. Оның ізбасарлары Ол қалай өмір сүрсе, солай өмір сүріп, Ол қалай еңбек етсе, солай табанды да тынымсыз ынтамен еңбек етуге тиіс еді.»

«Осылайша Мәсіх шәкірттерімен сөйлесіп, олардың Жазбаларды түсінуі үшін саналарын ашты. Шәкірттер шаршаған еді, бірақ әңгіме саябырсыған жоқ. Құтқарушының аузынан өмір мен сенім ұялататын сөздер төгілді. Алайда олардың көздері әлі де тұмшаланған күйде қалды. Ол оларға Иерусалимнің күйреуі туралы айтқанда, олар үкімі кесілген қаланы көз жасымен қарады. Бірақ олар жолсеріктерінің кім екенін әлі де сезіктенген жоқ. Әңгімелерінің тақырыбы өз қастарында келе жатыр деп ойлаған жоқ; өйткені Мәсіх Өзі туралы бөтен біреу жайында айтқандай сөйледі. Олар Оны ұлы мейрамға қатысып, енді өз үйіне қайтып бара жатқан жандардың бірі деп ойлады. Ол кедір-бұдыр тастардың үстімен олар сияқты абайлап жүрді, кейде олармен бірге аздап тынығу үшін аялдап та отырды. Осылайша олар таулы жолмен ілгері жүріп отырды, ал көп ұзамай Құдайдың оң жағынан Өз орнын алатын әрі: “Көкте де, жерде де бүкіл билік Маған берілген”,— деп айта алатын Тұлға олардың қасында келе жатты. Матай 28:18.»

«Жол үстінде күн батып кеткен еді, ал жолаушылар тынығатын орындарына жеткенше, егін алқаптарындағы еңбекшілер өз жұмыстарын тастап кеткен болатын. Шәкірттер үйлеріне кірмек болған кезде, Бейтаныс жан сапарын жалғастыра беретіндей көрінді. Бірақ шәкірттердің жүрегі Оған тартылды. Олардың жандары Одан тағы да көбірек естуге аңсады. “Бізбен бірге қала гөр”,— деді олар. Ол бұл шақыруды қабылдайтындай көрінбеді, бірақ олар: “Кеш те болып қалды, күн де еңкейіп барады”,— деп табандылықпен өтініп, Оны тоқтатты. Мәсіх осы өтінішке көніп, “олармен бірге қону үшін ішке кірді”.»

«Егер шәкірттер өз шақыруларын табандылықпен қайталамағанда, жолсерік болып келе жатқан серіктерінің қайта тірілген Иеміз екенін білмес еді. Мәсіх Өзінің қатысуын ешкімге күштеп таңбайды. Ол Өзіне мұқтаж жандарға ықылас аударады. Ол ең қарапайым үйге қуана кіреді де, ең төменгі жүрекке жұбаныш береді. Бірақ егер адамдар көктегі Қонақ туралы ойлануға да немқұрайды болып, Одан өздерімен бірге қалуын өтінбесе, Ол әрі қарай өтіп кете береді. Осылайша көпшілік зор шығынға ұшырайды. Олар Мәсіхті, жолда өздерімен бірге келе жатқан кезінде шәкірттер Оны танымағаны сияқты, танымай қалады.»

Қарапайым кешкі ас — нан — көп ұзамай әзірленеді. Ол үстелдің басында өз орнына отырған Қонақтың алдына қойылады. Енді Ол асты жарылқау үшін қолдарын созады. Шәкірттер таңданыстан кейін шегінеді. Олардың серігі Өз қолдарын дәл Ұстаздары бұрын әдетте істейтіндей етіп созады. Олар қайта қарайды, міне, Оның қолдарында шегелердің ізі көрінеді. Екеуі де сол сәтте: «Бұл — Иеміз Иса! Ол өлімнен қайта тірілді!» — деп дауыстайды.

Олар орнынан тұрып, өздерін Оның аяғына тастап, Оған тағзым етпек болады, бірақ Ол көздерінен ғайып болады. Жуырда ғана денесі қабірде жатқан Біреу иеленіп тұрған

орынға қарап, олар бір-біріне былай дейді: «Ол жолда бізбен сөйлесіп, Жазбаларды бізге ашып бергенде, жүрегіміз ішімізде лапылдап жанбады ма?»

«Бірақ осындай ұлы хабарды жеткізу керек болғандықтан, олар отырып сөйлесіп қала алмайды. Олардың қажуы мен аштығы ғайып болды. Олар асын татпастан қалдырып, қуанышқа толы күйде бірден өздері келген сол жолмен қайта аттанып, қаладағы шәкірттерге бұл хабарды жеткізуге асығады. Жолдың кейбір тұстары қауіпсіз емес, бірақ олар тік жерлерден өрмелеп өтіп, жылтыр тастарда тайғанап кетеді. Олар өздерімен бірге сол жолмен жүрген Тұлғаның қорғауында екенін көрмейді де, білмейді де. Қажылық таяғын қолына ұстап, олар батылы жеткеннен де жылдамырақ ілгерілеуді қалап, алға ұмтылады. Ізінен жаңылып қалады, бірақ оны қайта табады. Кейде жүгіріп, кейде сүрініп, олар алға ұмтыла береді, ал олардың көзге көрінбейтін Серігі бүкіл жол бойы дәл қастарында болады.»

«Түн қараңғы, бірақ Әділдік Күні олардың үстіне нұрын төгіп тұр. Жүректері қуаныштан лүпіл қағады. Олар өздерін жаңа бір дүниеде жүргендей сезінеді. Мәсіх — тірі Құтқарушы. Енді олар Оны өлді деп жоқтамайды. Мәсіх қайта тірілді, — деп олар мұны қайта-қайта қайталайды. Қайғырып жүргендерге жеткізіп бара жатқан хабарлары — осы. Олар Эммаусқа барар жолдағы ғажайып оқиғаны айтып беруге тиіс. Олар жолда өздеріне кімнің қосылғанын айтуға тиіс. Олар әлемге берілген ең ұлы хабарды алып барады; бұл — адамзат әулетінің осы өмірдегі де, мәңгіліктегі де үміті тәуелді болып тұрған қуанышты ізгі хабар». The Desire of Ages, 795–801.